

משה דיין בסעיפי צוואתו שלא פורסמו

מי שהיה שר-האוצר, **ייגאל הורביץ**, סיפר הש-בוע כי בעת הפיכת הלירות לשקלים רצה „להוריד שני אפסים” — כלומר, להפוך מאה לירות לשקל אחד. אולם עניין ההמרה הודלף לעיתון נות, הורביץ חשש מפני פאר-ניקה ציבורית עם היוודע הד-

גם בשבועון טיים. לדבריו, בא למסיבה בשעה 1.30 בצהריים, מבלי לדעת דבר. בכי-ניסה פגש בכמה מבאי-המסיבה, וביניהם עורכת דבר, **חנה זמר**, וגם הם לא ידעו דבר. עם היכנסו נתקל במורתדא, ששמע את הידיעה כמה דקות לפני כן, וזה מסר אותה ללו-

מוס **אטו פון-האכמבורג**, נצר הקיסר האחרון של ה-ממלכה האוסטרו-הונגאריית. ה-מכהן עתה כנציג במוסדות השוק האירופי המשותף: פעם בא האיש למועצה ולא מצא שם נפש חיה. נאמר לו שכו-לם הלכו לחוות בתחרות-כדור-רגל. „מי משחק?” שאל הגי-

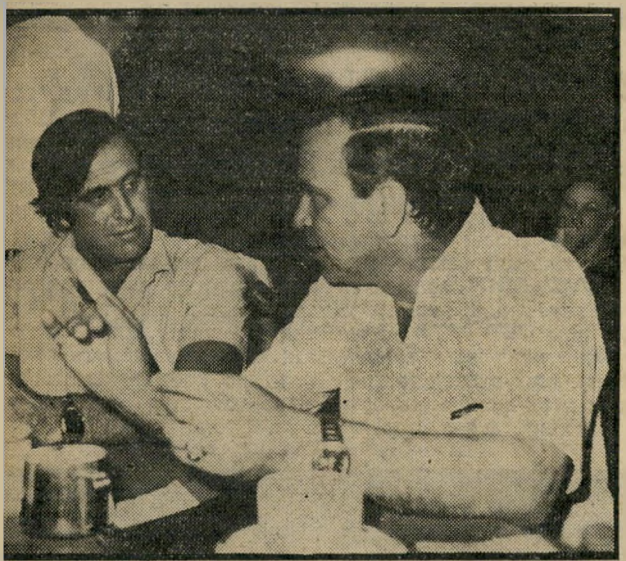
לסקוב, שהיה סגן-אלוף בצבא הבריטי, גם אי-שר שיש ביכולתו להבדיל בין ארבעה סוגים שונים של ויסקי, ובין שלושה סוגים של ג'ין. מצריים ידועה בשל-שפע הבדיחות הפוליטיות ה-

עיתונאי ישראלי ש-השתתף בהלוויית **אנדר אל-סאדאת**, סיפר למרחו-המצריים סיפור מהווי צה"ל, בהתייחסו לעובדה שבהיפתח האש על המתנקשים קם אל-סאדאת על רגליו, בעוד שסגנו ויורשו, **חוסני מובארק**, צנח ארצה. לפי הסיפור מש-

היכולות להראות כתחילת דורקרב ביניהם. אך למעשה התכוון רבין לשבת, ואילו פרס זעם על הצעירים שדרשו ייצוג והפריעו למהלך הדיון, שבו נמסרו תוצאות דיוני הוועדה המסדרת לנוכחים. אחר הנזיפה הקריא פרס את שמות חברי המיפלגה שנבחרו.

יצחק רבין נראה כאילו קם להגיב על דברי שימעון פרס הזועם, הנראה כמטפף לו, בישיבת מרכז מיפלגת-העבודה, שהתקיימה בשבוע שעבר באולם בית-ארלוזורוב בתל-אביב. צלמת-עיתונות הנציחה את השניים בתנוחות

סיך. „זוהי תחרות אוסטריה-הונגריה,” השיבו לו. „כן,” שאל הנסיך בחוסר-סבלנות. „אבל נגד מי?” תעלומה אחת פוענחה השבוע. מאז רצח אל-סאדאת ב-6 באוקטובר רווח בארץ ובעולם הסיפור שהיה זה ה-שגריר האמריקאי, **סם לז איס**, שגילה לראשונה לשגריר המצרי, **סעד מורתדא**, כי אירעה ההתנקשות בנשיא. זה היה במסיבת-הגן שהתקיימה בביתו של השגריר המצרי בכפר-שמריהו. לואיס הכחיש השבוע את הסיפור, שהועתק

רווחות בה תמיד. טיילים יש-ראליים שחזרו ממצריים טר-ענים כי עכשיו נפוצה שם הבדיחה האכזרית הבאה: „אני וור אל-סאדאת הגיע ישר לי-שמיים, ושם נתקל בקודמו, **גמאל עבד-אל-נאצר**. „מה קרה, יא אנור?” שואל אותו נאצר. „אין לי מושג,” משיב סאדאת. „זה קרה כל-כך מהר, שאיני יודע מה הת-רחש. אבל עוד מעט יבוא חוסני (מובארק), והוא יוכל לספר לנו.” בדיחה מסוג אחר מסר-פרת באירופה על הנסיך-בדיי

נות ה-50, ערך המפקד דאו של בית-הספר לקצינים, האי-לוף **חיים לסקוב**, בחגיגה לתלמידיו. השאלה היתה: „אתה נמצא במוצב כדיוכך, האויב פותח עליך באש ב-צורה כדיוכך. מהו הדבר ה-ראשון שאתה עושה?” כל אחד מהתלמידים הציע תשר-בה, וכולם נכשלו. התשובה הנכונה היתה: „הציוני הגי-דול ביותר, בעל הוקן הארוך ביותר. לא נשאר עומד כא-שר יורים עליו.” השבוע אי-נכון. לסקוב כי אכן סיפור זה

גידעון בתי שר התעשייה והמיסחר, מסביר לכתב הכלכלי של הטלוויזיה, אלישע שפיגלמן, שהוא הרחיק לכת בעימות עם שר-האוצר יורם ארידור. פת הסיף שהוא עצמו, לא יטיל עליו חרם, למרות ששפיגלמן אינו מחמיא לו. השניים צולמו בעת שהמתינו לתורם בערב-ראיונות.

בר, ולכן היה צורך לכנס ישיבה מיידית של הממשלה ולקבל החלטה. כמה מן הש-רים לא הסכימו להמרה ביחס של 1:100. הורביץ רמז כי האיש שהדליף את העניין לי-עיתונות היה קודמו, **שימחה ארדיך**. ח"כ הליברלים **דרור זייגרמן**, שחזר בשבוע שעבר מסיוור-עבודה בארצות-הברית, סיפר שהדבר הראשון שקנה ביבשת האמריקאית היה מכי-נסייג'ינס מודרניים, שאותם ילבש בבואו לישיבות הכנסת. יושב-ראש הכנסת, **מנחם מנחם ספידור**, העיר לו במושבי-הכנסת הקודם על הור-פעתו במכנסי ג'ינס דהויים.

איס בשיחה מפה לאוזן שצול-מה על ידי צלמת קונגס הזה. אשתו של השגריר, **סאלי לואיס**, מתקשה בלי-מוד השפה העברית, אך מס-תבר כי לא היה לה קושי כזה כאשר למדה את השפה האפי-גאנית. כאשר שירת בעלה באותה ארץ-הררית, למדה את השפה, הקרובה לפרסית. היא יכלה להסתדר בשפה זו גם באיראן, אך כל מי שדיבר עימה שם קבע מיד: „את באה מאפגניסתאן!” מה כתוב בסעיפים של צוואת **משה דיין**, שלא פור-סמו? טוען **אורי סלע**: דיין ביקש שלא לשדוד את קיברו.

גרים אשכול שניסתה בעקשנות ובהצלחה להסתיר את מניה מפני הצלם בישיבת המרכז של מיפלגת-העבודה לפני שבועיים („העולם הזה” 2304), לא התרגשה כעבור שבוע, כשצולמה, בעת שיחה עם ח"כ המערך משה שחל (משמאל) וגד יעקובי.